

et enkelt eller faa Aar ad Gangen, bliver valgt af Regjeringen, hvorved det heller ikke maa over-
 ses, hvor vigtigt det er, at Forsvarsministeren er
 enig med den, som har Overbefalingen over Hæ-
 ren og Flaade. For endnu en Gang at betone det,
 skal jeg bemærke, at jeg ikke mener, vi skulde have
 en særegen Generalpost allerede i Fredstid, til hvilken
 Overkommandoen var henlagt, men jeg mener, at der
 mellem Hærens Generaler og Stabsofficerer skulde
 for et eller faa Aar ad Gangen udpeges En, som
 kunde gjøres tjenestefri, men i Dvrigt staa i Numer.
 Han maatte være sig bevidst, hvilket Ansvar der
 kunde komme til at hvile paa ham, og det skabede
 maasse ikke, at der i Tidens Løb blev udpeget
 Fjæle, imellem hvilke man kunde vælge, naar Hæ-
 rens Dieblit kom. — Jeg skal dernæst omtale en an-
 den vigtig Ting, nemlig Inspektionen. Hærløven
 har Generalinspektører for alle Baaben, der for
 Artilleriets og Ingenieurkorpsets Vedkommende ere
 Cheferne, og det foreliggende Forslag foreslaar at
 blive staaende ved denne Ordning. Jeg tør ikke
 undlade ved denne Behandling, som jeg — man
 undskyld mig det — i fuldeste Forstand betragter
 som en første Behandling, at fremhæve det Må-
 lige ved at have faste Generalinspektører. Derved
 fremmes let i altsor høi Grad Ensidigheder. Det
 er bekendt, at Enhver, endogfaa en Generalinspek-
 tør, har sin Kjøphest, Afbelingerne lægge meget
 snart Mærke til, hvilken Kjøphest han har, og de
 gjøre sig da Umage for at ride den faa godt som
 mulig, hvad der vel ogsaa opfyldes. Derved
 komme indlertid andre Ting til at lide, og naar
 en Mand i en længere Marække har været Gene-
 ralinspektør ved et Baabnet, vil saaledes let hele
 Baabnet komme til at lide. Ogsaa i en anden
 Henseende er Ordningen ubeldig, nemlig med Hæn-
 syn til de Forestillinger, Forsvarsministeren faar
 af Tilstanden i Baabnet. Derfor vilde jeg fore-
 trække, om Forholdet kunde indrettes saaledes, at
 Krigsministeren kommanderede paa Omgang høiere
 Officerer til paa sine Begne at undersøge, om Ud-
 dannelsen ledes tilfredsstillende, og om de fore-
 skrevne Reglementer følges. Derved kunde vel en
 Officer komme til at inspicere sine egne Over-
 ordnede, men det forekommer mig, at der ikke kunde
 være Noget til Ginder derfor, naar han af Krigs-
 ministeren bekendtes med den nævnte Myndighed og
 paa en Maade traadte i hans Sted. Generalin-
 spektøren skal paa en Maade være Ministerens
 Die, fordi Krigsministeren ikke selv er i Stand til
 at kunne være alleegne og naturligvis heller ikke
 kan tænkes at være i Besiddelse af den Detail-
 kundskab, som maa have, og hvoraf Generalinspek-
 tøren maa antages at være i Besiddelse. Fordrer
 man derimod, at Generalinspektørerne skulde være
 faste af Hensyn til det Reglementariske og Lignende,
 maa jeg tro, at det vilde være ønskeligt, om Alt
 vedkommende Reglementer og Organisering ikke
 blev en Enkelt's Arbejde, men Frukten af Kommissi-
 oners eller Fleres Arbejde, hvormod naturligvis

Allt, vedrørende Kommandoen og Administreringen,
 maa blive en enkelt Person's Sag. Det ærede
 Medlem for Mandens Amts 2den Valgkreds (N.
 P. Jensen) kom ogsaa ind paa at omtale Tjeneste-
 tiden, hvis Indskrænkning han meget stærkt fraraa-
 dede. N. P. Jensen: Det har jeg ikke talt
 om!) Det ærede Medlem paastaar, at han ikke
 har talt derom, men det gjør for saa vidt ikke no-
 get til Sagen, som det jo ikke desmindre er et
 Spørgsmaal, der er meget brændende, og som blev
 berørt af den første ærede Taler (Bjorn). Jeg
 maa tilstaa — og jeg tror at kunne tale noget af
 Erfaring i den Henseende — at jeg ikke ser nogen
 Fare ved en rimelig Indskrænkning af Tjenestetiden.
 Med Hensyn til Døvelser tror jeg, at man i Freds-
 tid er altsor tilbøielig til at tabe de i Krigen
 virkelig forekommende Tilfælde af Sigte
 og i Stedet derfor at se hen til, hvad der skal
 øves af Hensyn til Paradepladsen. Jeg veed ikke,
 hvorvidt man endnu, saaledes som i min Tid,
 giver theoretisk Undervisning i, hvad f. Ex. en
 Dragon skal gjøre, naar han staar op om Mor-
 genen, hvad han f. Ex. skal henge paa Sømmet
 Nr. 5 osv. Det er Noget, han gjør hver Dag;
 han hænger sin Sabel op paa Sømmet Nr. 5,
 men ikke desmindre skal han have theoretisk Under-
 visning deri. Jeg veed som sagt ikke, om der
 ikke endnu øves Meget, som uden Skade for den
 sande Uddannelse kunde bortskæres; men det, som
 maasse mest af Alt er en Hindring for at ind-
 skrænke den samlede Tjenestetid, er Garnisonstje-
 nesten. Ogsaa i den Henseende er det vanskeligt
 at faae de egentlige Militære i Tale. De sige,
 at det er Vagttjenestens Skyld, og det er natu-
 rligvis en vanskelig Sten at fjerne; men jeg kan
 dog ikke tro Andet end, at man, naar man virke-
 lig for Alvor vilde se den Sag i Dinene, maatte
 kunne komme over Vanskelighederne. I det Hel-
 taget tror jeg, at man, hvis det her i Rigsdagen
 blev vedtaget at indskrænke Tjenestetiden, vilde
 komme ud af det, uden at Hæren i ringeste
 Maade vilde lide derunder. Det vilde gaa i den
 Henseende som med en Mand, der har mange
 Penge og faar flere; han bruger de flere, men
 faar han færre Penge, kommer han ogsaa ud af
 det med dem. Her kunde man i dobbelt Hæn-
 seende sige, at Tid er Penge; faar man mere
 heraf, bruger man det Mere; faar man mindre
 deraf, kan man ogsaa nøies dermed, selvølgelig
 dog kun indenfor rimelige Grændser. Der er
 ogsaa en anden Grund, hvorfor Afstillige holde
 stærkt paa den længere Tjenestetid, og det er af
 Hensyn til Disciplinen. Jeg veed ikke, om det
 ærede Medlem for Histed Amts 2den Valgkreds
 (Sagd) er tilstede, men det er som bekendt en
 af hans Indlingstanker. Jeg tror, at den Disci-
 plin, der skabes ved at holde Mandstabet længe
 i Tjenesten, ikke er den, vi skulle ønske os i vor
 Hær. I den Henseende tror jeg at kunne støtte
 mig til en Autoritet, nemlig Napoleon den Første,